

7 Gelijk Loon v/m

Vrouwen verdienen nog altijd 23,1% minder dan mannen. Ondanks de loonkloofwet van 2012 is er nog niet veel veranderd. De oorzaken? (onvrijwillig) deeltijds werk door vrouwen, glazen plafond, tekort aan opvanginfrastructuur voor kinderen en oudere of zieke familieleden, seksisme en stereotypen over de rolpatronen van vrouwen en mannen in de werk- en de privésfeer...

Wanneer gelijk loon?

De loonkloofwet moet beter omkaderd worden met een haalbaar actieplan. Meer controle en sancties zetten werkgevers aan om inspanningen te doen. Waarom niet het IJslands model waar bedrijven moeten aantonen dat zij niet discrimineren op vlak van verloning?

Pak de oorzaken aan door bijv. meer en betaalbare opvanginfrastructuur, door STEM-richtingen (Science, Technology, Engineering & Mathematics) aantrekkelijker te maken voor meisjes en zorgberoepen aantrekkelijker voor mannen.

8 Loonkloof = hogere pensioenkloof

Lagere lonen leiden onvermijdelijk tot lagere pensioenen. Wanneer vrouwen minder verdienen dan mannen, hoeft het niet te verbazen dat het armoederisico bij ouderen, het hoogst ligt bij vrouwen.

Onze eis voor een minimumpensioen van €1.500 werd al voor een groot deel realiteit, maar voor veel vrouwen blijft het onbereikbaar omdat zij geen volledige loopbaan van 45 jaar kunnen aantonen.

De oplossing?

Meer gelijkstellingen voor de berekening van het pensioen en hogere uitkeringen bij moederschapsrust en ouderschapsverlof. Pensioenleeftijd terug naar 65 jaar. We leven dan wel langer, maar daarom niet altijd in goede gezondheid. Voor de berekening van het pensioen vragen wij 40 jaar i.p.v. 45 loopbaan jaren en dat men rekening houdt met alle obstakels waarmee vrouwen op de arbeidsmarkt worden geconfronteerd.

**Nee is nee.
Help ons
om een einde
te maken
aan seksuele
intimidatie
en geweld op
de werkvloer,
thuis, op straat...!**

WWW.ABVV.BE

[f](#) [t](#) [@](#) [@vakbondABVV](#)

V.U.: ABVV, Thierry Bodson, Hoogstraat 42, 1000 Brussel

8 MAART

INTERNATIONALE VROUWENDAG

8 EISEN VAN HET ABVV VOOR MEER GELIJKHEID V/M

1 Wanneer vrouwen stoppen met werken, stopt de wereld (met draaien)

Vrouwen vertegenwoordigen voor het grootste deel de werknemers die tijdens corona aan de frontlinie stonden. Niet in het minst in de zorgsector. Zij bleven aan de slag, niet zelden met gevaar voor de eigen gezondheid en die van hun naasten. De lonen in de essentiële sectoren zijn echter niet om over naar huis te schrijven. En laat vrouwen nu oververtegenwoordigd zijn in deze lage loonschalen.

Wanneer de erkenning?

Wij eisen een opwaardering van de essentiële beroepen door hogere lonen, werkbare arbeidsomstandigheden, haalbare loopbanen en een erkenning van COVID-19 als beroepsziekte in alle sectoren. Dus niet alleen voor het verzorgend personeel en verpleegkundigen, maar ook voor de huishoudhulpverleners, schoonmaakpersoneel, de werknemers in de productie en voedingshandel, de wasserijen, transport en logistiek...

2 Stop het geweld! Stop de feminicides!

Het aantal oproepen en meldingen van huiselijk- en partnergeweld op vrouwen en kinderen steeg tijdens de lockdown even exponentieel als de besmettingscijfers. Soms met dramatische afloop. Maar jammer genoeg is er geen lockdown nodig opdat vrouwen en meisjes geconfronteerd worden met seksueel en fysiek geweld, stalking, seksisme en seksueel grensoverschrijdend gedrag. Ook online. Ook op de werkvloer.

Wanneer stopt het geweld op vrouwen? Hoeveel slachtoffers moeten er nog vallen?

Discriminatie van en geweld tegen vrouwen moet bestreden worden. Het Verdrag van Istanbul (2011) is een mensenrechtenverdrag van de Raad van Europa tegen geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. Ons land heeft zich hiertoe verbonden, maar België respecteert dit nog altijd niet. Idem voor conventie 190 van de Internationale Arbeidsorganisatie.

3 Voor een volledige depenalisering van abortus!

Wij eisen de volledige toegang tot gezondheidszorg voor alle vrouwen en de versoepeling van de abortuswet. Een wetsvoorstel dat begin juli '20 in de Kamer gestemd had kunnen worden, kon abortus uit het strafwetboek halen, de termijn tot 18 weken verlengen en de verplichte wachtperiode van 6 dagen afschaffen. Het wetsvoorstel werd echter tijdens de regeringsformatie als politieke pasmunt gebruikt. Pure chantage. Alsof een vrouwenlichaam een onderhandelbaar goed is.

4 Voor een betere work-life balans!

Veel vrouwen werken tijdens de pandemie in eerste lijn. Dat is fysiek en emotioneel zwaar werk. Bij thuiskomst wacht hen dan vaak nog een deel huishoudelijk werk en zorgtaken. Ook de combinatie telewerk, zorg voor kinderen, het huishouden... brengt voor velen extra werklast met zich mee en bijhorende stress.

Werk die ongelijkheid weg

De herwaardering van zgn. 'vrouwelijke' beroepen zou moeten voortvloeien uit de erkenning van hun sleutelrol in de strijd tegen corona. Maak werk van deze erkenning én een betere verdeling van huishoudelijke taken door komaf te maken met stereotiepe genderpatronen. Een verplichting en verdere uitbreiding van het geboorteverlof en hogere uitkeringen en volledige gelijkstelling bij ouderschapsverlof, thematische verloven, tijdskrediet, moederschapsrust en een kwaliteitsvolle kinderopvang ... dragen hiertoe bij.

5 Voor een minimumloon van €14 per uur of €2.300 per maand. Vrouwen weten waarom!

De regering maakte in 2020 een lijst van essentiële sectoren. De werknemers in deze sectoren moesten aan het werk blijven, omdat ze – wanneer de rest van de economie stilvalt – essentieel zijn om de samenleving draaiende te houden. Vaak onderbetaald en in moeilijke omstandigheden hebben zij ervoor gezorgd dat de gezondheidszorg, de voedselvoorziening, transport, schoonmaakdiensten, openbare diensten en strategische industriële productie overeind bleven. Vóór de crisis werd amper aan hen aandacht besteed. Tijdens de eerste lockdown kregen ze applaus.

Maar voor hoelang?

In de essentiële sectoren liggen de meeste sectorale minimumlonen onder de grens van €14 per uur of €2.300 per maand. Voor het ABVV is dat de minimale loongrens om een leefbaar bestaan te kunnen opbouwen. Laten we daar werk van maken!

6 Deeltijds werk leidt naar armoede

Tot 1,4 mio werknemers werden tijdens de pandemie tijdelijk werkloos met een uitkering van 70% van hun (geplafonneerd) brutoloon en een premie bovenop. Dit lijkt fair... maar bijna de helft van de vrouwen werkt (onvrijwillig) deeltijds, waarbij hun inkomen dicht tegen of zelfs onder de armoedegrens ligt. 70% van een deeltijds loon maakt dat velen in de financiële problemen terechtkomen. 80% van het deeltijds werk wordt gedaan door vrouwen. Cao 35, die stelt dat deeltijdse werknemers voorrang krijgen om in aanmerking te komen wanneer een voltijdse job vrijkomt, wordt onvoldoende gerespecteerd.

Wordt het geen tijd dat we komaf maken met onvrijwillig deeltijds werk?

Wij eisen daarom een collectieve arbeidsduurvermindering voor iedereen, over alle sectoren heen, met behoud van loon, en bijkomende aanwervingen. De realisatie van onze eis kan ongelijkheid op vlak van werkregime, loon en work-life balans, voor een groot deel oplossen.